

Taktyczne bsl dla PKW-A po raz czwarty

#Przemysł zbrojeniowy #Strategia i polityka 16 grudnia 2009

Od 16 do 18 grudnia w Warszawie prowadzona ma być pierwsza tura negocjacji w sprawie dostarczenia dla (PKW-A) w ramach Pilnej Potrzeby Operacyjnej (PPO) 2 zestawów bsl w odmianie rozpoznawczej (bsr) średniego zasięgu szczebla taktycznego.

Najmniejszy z branych pod uwagę bsl, Aerostar (używane w Afganistanie przez Holendr

Zakupione dla Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Afganistanie (PKW-A) systemy mają być wykorzystane m.in. do permanentnej kontroli szlaków komunikacyjnych wykorzystywanych przez patrole ISAF i ochraniane konwoje, a także do wyszukiwania i śledzenia nieprzyjaciela, wskazywania w dzień i w nocy celów z pomocą urządzeń laserowych oraz przekazywania danych o celach do koalicyjnej artylerii i wreszcie do oceny skutków wykonanych ataków. Nie ma mowy o przystosowaniu tych zestawów do przenoszenia uzbrojenia. Departament Zaopatrywania Sił Zbrojnych MON (DZSZ MON) 4 grudnia zaprosił do rozmów trzy izraelskie spółki: Aeronautics Defense Systems (ADS), Elbit Systems (ES) i Israel Aerospace Industries (IAI). Producenci izraelscy oferować będą - wraz z polskimi partnerami: ADS z G&R, Elbit z Cenrexem, a IAI z MAW Telecom - systemy Aerostar, Hermes 450W i Searcher II/III.

Zakupione systemy mają służyć rozpoznaniu i dozorowaniu wskazanego rejonu o każdej porze dnia i nocy, przez cały rok. Aparat wchodzący w skład zestawu (w każdym mają być 4 gotowe do użycia aparaty latające) powinien być w stanie realizować misję w ciągu co najmniej 10 godzin (plus półgodzinna rezerwa), zaś system transmisji ma pozwalać na kontrolowanie go i transmisję danych na odległość co najmniej 200 km (zapewne bez uwzględnienia przydatnej w warunkach górskich retranslacji, czyli wykorzystania drugiego statku powietrznego z zestawu służącego jako powietrzny punkt przekaźnikowy; zastosowanie transmisji satelitarnej nie wchodzi w rachubę ze względu na koszty i trudności związane z implementacją takiego rozwiązania w bsl poszukiwanej klasy).

Hermes 450W (z mocniejszym niż w klasycznych Hermesach 450 silnikiem). W Afganist

Dostarczane zestawy muszą być zintegrowane z koalicyjnymi i narodowymi zautomatyzowanymi systemami dowodzenia i kierowania ogniem (w tym z polskim ZZKO Topaz). Muszą być także wpięte w system kontroli przestrzeni powietrznej. Zakupione systemy mają pozostać w służbie przez 20 lat.

Zakupione bsl mają startować z pasa startowego na wysokości 2200 m n.p.m. i wykonywać zadania na wysokości co najmniej 5 km n.p.m., jednak aparaty latające nie

muszą być wyposażone w instalację przeciwooblodzeniową, wystarczająca sygnalizacja wystąpienia oblodzenia i możliwość kontynuowania lotu w takiej sytuacji. Start i lądowanie powinny być realizowane w pełni automatycznie, choć awaryjne użycie tzw. zewnętrznego pilota (czyli operatora doświadczonego w kierowaniu zdalnym w warunkach kontaktu wizualnego) jest także przewidziane.

Zaznaczyć trzeba, że jeden zestaw bsl w konfiguracji poszukiwanej przez MON dla PKW-A to bardzo bogaty system, obejmujący, prócz 4 aparatów latających (z optoelektroniczną, stabilizowaną głowicą obserwacyjno-celowniczą), także transponder systemu IFF Mk XIIA, 2 naziemne stacje kontroli, 2 naziemne terminale danych, 2 urządzenia do spięcia zestawu z taktycznym punktem dowodzenia, system automatycznego startu i lądowania wraz z zabezpieczeniem, 6 wynośnych terminali dla patroli czy baz wysuniętych, oraz wsparcie logistyczne z bogatym zapasem części zamiennych i komputerowe urządzenie treningowe.

Przeprowadzone ma być także szkolenie personelu technicznego, operatorów startu i lądowania oraz operatorów-pilotów i dowódców misji. W przypadku szkolenia personelu brytyjskiego na sprzęt podobnej klasy, trwa ono ok. 4 miesiące w wypadku żołnierzy całkowicie niezaznajomionych z przepisami lotniczymi czy działaniami rozpoznawczymi, acz rzecz jasna odchodzi tu kwestia szkolenia językowego...

Searcher II/III (używany od z górami roku przez Hiszpanów we współpracy ze spółką Indra)

Realizowana obecnie procedura to już czwarte - w ciągu 14 miesięcy - podejście do wyboru taktycznych bsl średniego zasięgu. Pierwsze postępowanie zostało uruchomione 15 października 2008, gdy DZSZ MON rozpoczął procedurę prowadzącą do negocjacji z jednym potencjalnym dostawcą 3 taktycznych bsl o zasięgu 150-300 km i zdolności do pozostawania w powietrzu przez min. 10-12 h, przenoszącym co najmniej 50 kg ładunku (w wariantcie początkowym - głowicę elektrooptyczną) i zdolnym do realizacji lotu w przypadku wystąpienia zjawiska oblodzenia ([Procedura zakupu dużego bsl rozpoczęta](#)). Zakup miał obejmować także niezbędny pakiet logistyczny oraz symulator do dalszego szkolenia operatorów - pierwsze trzy obsady miały być wyszkolone w ramach kontraktu. Co ważne, postępowanie zakładało, iż oferowany sprzęt musiał się znajdować w wyposażeniu państw NATO. Planowany kontrakt miał mieć wartość ok. 150-175 mln zł brutto (wedle innych danych - 180-185 mln zł). Dostawy miały być zrealizowane w ciągu 7-9 miesięcy od podpisania umowy.

Niestety, postępowanie było dwukrotnie przerywane na skutek wątpliwości natury formalnej (kwestia dopuszczenia do dalszych negocjacji tych a nie innych oferentów) i w wyniku zmian w procedurach wewnętrznych MON. Najnowsze postępowanie było przygotowane zgodnie z wytycznymi uszczegółowionymi po wydarzeniach z połowy sierpnia 2009. Dwa pierwsze systemy miały być gotowe do służby w ciągu 7 miesięcy

od podpisania kontraktu, a trzeci 2 miesiące później. Trzy obsady personelu, łącznie około 60-70 specjalistów z różnych dziedzin (operatorzy systemów rozpoznawczych, personel lotniczy, łączności itp.) wydzielonych z Eskadry BSL 49. Pułku Śmigłowców Bojowych miało w tym czasie przejść kompleksowe szkolenie. Operacyjne użycie tych systemów miało się rozpocząć pod koniec 2009...

Składanie ofert ostatecznych w postępowaniu na taktyczne bsl spodziewane jest - o ile negocjacje techniczne nie wygenerują zbyt wielu pytań - na koniec grudnia 2009 lub początek 2010 (choć możliwe jest wyznaczenie składania ofert ostatecznych - wraz z ceną - na tydzień przedświąteczny). Podpisanie umowy ma nastąpić do końca stycznia 2010. W listopadzie i na początku grudnia ze strony MON płynęły optymistyczne zapowiedzi podpisania kontraktu do 15 grudnia lub do Świąt Bożego Narodzenia.

Podobne deklaracje dotyczyły kontraktu na 5 śmigłowców Mi-17 dowolnego wariantu. Tu złożono 4 oferty wstępne, w tym jedną nieważną. Oferty ważne złożyły MAW Telekom z nowymi śmigłowcami Mi-171Sz z Ułan Ude oraz Bumar i Metalexport-S z używanymi śmigłowcami Mi-17-1V, głównie z lat 1990. Oferty złożone były 2 grudnia, a wstępne rozmowy rozpoczęły się 14 grudnia.

Najmniejszy z branych pod uwagę bsl, Aerostar (używane w Afganistanie przez Holendrów w ramach umowy dzierżawy), tu w rękach Holendrów w Tari Kowt. Jednym z atutów Aerostara miałyby być już rozwinięta współpraca z jego producentem, dostarczającym SZ RP bsl Orbiter (11 w służbie Wojsk Lądowych i 4 w DWS). Ich krytycy sugerują wysoki poziom strat (związanych z różnymi czynnikami) aparatów latających. Zwolennicy odpierają zarzuty,

podkreślając iż w trudnych warunkach utracono zaledwie kilka maszyn, a obecnie 80% dostarczonych systemów jest sprawnych. Oficjalnych statystyk brak / Zdjęcie: Aeronautics

Zakupione dla Polskiego Kontyngentu Wojskowego w Afganistanie (PKW-A) systemy mają być wykorzystane m.in. do permanentnej kontroli szlaków komunikacyjnych wykorzystywanych przez patrole ISAF i ochraniane konwoje, a także do wyszukiwania i śledzenia nieprzyjaciela, wskazywania w dzień i w nocy celów z pomocą urządzeń laserowych oraz przekazywania danych o celach do koalicyjnej artylerii i wreszcie do oceny skutków wykonanych ataków. Nie ma mowy o przystosowaniu tych zestawów do przenoszenia uzbrojenia. Departament Zaopatrywania Sił Zbrojnych MON (DZSZ MON) 4 grudnia zaprosił do rozmów trzy izraelskie spółki: Aeronautics Defense Systems (ADS), Elbit Systems (ES) i Israel Aerospace Industries (IAI). Producenci izraelscy

oferować będą - wraz z polskimi partnerami: ADS z G&R, Elbit z Cenrexem, a IAI z MAW Telecom - systemy Aerostar, Hermes 450W i Searcher II/III.

Zakupione systemy mają służyć rozpoznaniu i dozorowaniu wskazanego rejonu o każdej porze dnia i nocy, przez cały rok. Aparat wchodzący w skład zestawu (w każdym mają być 4 gotowe do użycia aparaty latające) powinien być w stanie realizować misję w ciągu co najmniej 10 godzin (plus półgodzinna rezerwa), zaś system transmisji ma pozwalać na kontrolowanie go i transmisję danych na odległość co najmniej 200 km (zapewne bez uwzględnienia przydatnej w warunkach górskich retranslacji, czyli wykorzystania drugiego statku powietrznego z zestawu służącego jako powietrzny punkt przekaźnikowy; zastosowanie transmisji satelitarnej nie wchodzi w rachubę ze względu na koszty i trudności związane z implementacją takiego rozwiązania w bsl poszukiwanej klasy).

Hermes 450W (z mocniejszym niż w klasycznych Hermesach 450 silnikiem). W Afganistanie Brytyjczycy w oczekiwaniu na bazujące na Hermesach systemy Watchkeeper WK450 używają - w ramach dzierżawnej umowy zawartej z Thalesem UK - ok. 10 płatowców dla zapewnienia ciągłej kontroli 4 obszarów patrolowania. Systemy obsługiwane są częściowo przez kontraktorów - przede wszystkim w

obszarze wsparcia technicznego, a częściowo przez personel z 32th Royal Artillery Regiment) / Zdjęcie: Elbit Systems

Dostarczane zestawy muszą być zintegrowane z koalicyjnymi i narodowymi zautomatyzowanymi systemami dowodzenia i kierowania ogniem (w tym z polskim ZZKO Topaz). Muszą być także wpięte w system kontroli przestrzeni powietrznej. Zakupione systemy mają pozostać w służbie przez 20 lat.

Zakupione bsl mają startować z pasa startowego na wysokości 2200 m n.p.m. i wykonywać zadania na wysokości co najmniej 5 km n.p.m., jednak aparaty latające nie muszą być wyposażone w instalację przeciwooblodzeniową, wystarczy sygnalizacja wystąpienia oblodzenia i możliwość kontynuowania lotu w takiej sytuacji. Start i lądowanie powinny być realizowane w pełni automatycznie, choć awaryjne użycie tzw. zewnętrznego pilota (czyli operatora doświadczonego w kierowaniu zdalnym w warunkach kontaktu wizualnego) jest także przewidziane.

Zaznaczyć trzeba, że jeden zestaw bsl w konfiguracji poszukiwanej przez MON dla PKW-A to bardzo bogaty system, obejmujący, prócz 4 aparatów latających (z

optoelektroniczną, stabilizowaną głowicą obserwacyjno-celowniczą), także transponder systemu IFF Mk XIIA, 2 naziemne stacje kontroli, 2 naziemne terminale danych, 2 urządzenia do spięcia zestawu z taktycznym punktem dowodzenia, system automatycznego startu i lądowania wraz z zabezpieczeniem, 6 wynośnych terminali dla patroli czy baz wysuniętych, oraz wsparcie logistyczne z bogatym zapasem części zamiennych i komputerowe urządzenie treningowe.

Przeprowadzone ma być także szkolenie personelu technicznego, operatorów startu i lądowania oraz operatorów-pilotów i dowódców misji. W przypadku szkolenia personelu brytyjskiego na sprzęt podobnej klasy, trwa ono ok. 4 miesiące w wypadku żołnierzy całkowicie niezaznajomionych z przepisami lotniczymi czy działaniami rozpoznawczymi, acz rzecz jasna odchodzi tu kwestia szkolenia językowego...

Searcher II/III (używany od z górną roku przez Hiszpanów we współpracy ze spółką Indra). Searcher III jest wyposażony w australijski silnik Jabiru i może operować na wysokości do ok. 6100 m. W Afganistanie wspiera działania kontyngentu hiszpańskiego, choć inne kontyngenty - kanadyjski, australijski, francuski i niemiecki - sięgnęły po większego bezpilotowca z IAI, Herona / Zdjęcie: IAI

Realizowana obecnie procedura to już czwarte - w ciągu 14 miesięcy - podejście do wyboru taktycznych bsl średniego zasięgu. Pierwsze postępowanie zostało uruchomione 15 października 2008, gdy DZSZ MON rozpoczął procedurę prowadzącą do negocjacji z jednym potencjalnym dostawcą 3 taktycznych bsr o zasięgu 150-300 km i zdolności do pozostawania w powietrzu przez min. 10-12 h, przenoszącym co najmniej 50 kg ładunku (w wariantcie początkowym - głowicę elektrooptyczną) i zdolnym do realizacji lotu w przypadku wystąpienia zjawiska oblodzenia ([Procedura zakupu dużego bsl rozpoczęta](#)). Zakup miał obejmować także niezbędny pakiet logistyczny oraz symulator do dalszego szkolenia operatorów - pierwsze trzy obsady miały być wyszkolone w ramach kontraktu. Co ważne, postępowanie zakładało, iż oferowany sprzęt musiał się znajdować w wyposażeniu państw NATO. Planowany kontrakt miał mieć wartość ok. 150-175 mln zł brutto (wedle innych danych - 180-185 mln zł). Dostawy miały być zrealizowane w ciągu 7-9 miesięcy od podpisania umowy.

Niestety, postępowanie było dwukrotnie przerywane na skutek wątpliwości natury formalnej (kwestia dopuszczenia do dalszych negocjacji tych a nie innych oferentów) i w wyniku zmian w procedurach wewnętrznych MON. Najnowsze postępowanie było

przygotowane zgodnie z wytycznymi uszczegółowionymi po wydarzeniach z połowy sierpnia 2009. Dwa pierwsze systemy miały być gotowe do służby w ciągu 7 miesięcy od podpisania kontraktu, a trzeci 2 miesiące później. Trzy obsady personelu, łącznie około 60-70 specjalistów z różnych dziedzin (operatorzy systemów rozpoznawczych, personel lotniczy, łączności itp.) wydzielonych z Eskadry BSL 49. Pułku Śmigłowców Bojowych miało w tym czasie przejść kompleksowe szkolenie. Operacyjne użycie tych systemów miało się rozpocząć pod koniec 2009...

Składanie ofert ostatecznych w postępowaniu na taktyczne bsl spodziewane jest - o ile negocjacje techniczne nie wygenerują zbyt wielu pytań - na koniec grudnia 2009 lub początek 2010 (choć możliwe jest wyznaczenie składania ofert ostatecznych - wraz z ceną - na tydzień przedświąteczny). Podpisanie umowy ma nastąpić do końca stycznia 2010. W listopadzie i na początku grudnia ze strony MON płynęły optymistyczne zapowiedzi podpisania kontraktu do 15 grudnia lub do Świąt Bożego Narodzenia.

Podobne deklaracje dotyczyły kontraktu na 5 śmigłowców Mi-17 dowolnego wariantu. Tu złożono 4 oferty wstępne, w tym jedną nieważną. Oferty ważne złożyły MAW Telekom z nowymi śmigłowcami Mi-171Sz z Ułan Ude oraz Bumar i Metalexport-S z używanymi śmigłowcami Mi-17-1V, głównie z lat 1990. Oferty złożone były 2 grudnia, a wstępne rozmowy rozpoczęły się 14 grudnia.

Powiązane wiadomości

[Taktyczne bsl dla PKW-A po raz czwarty \(2009-12-16\)](#)

[Procedura zakupu dużego bsl rozpoczęta \(2008-10-23\)](#)

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2026 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o